

رنگ باختن اخلاق در فوتبال

بخش کلیدی از بازگشت تیم استقلال به تهران بعد از فینال جام حذفی گوشه ای از چالش ها و مشکلات فرهنگی فوتبال پنج ستاره ما را به تصویر کشید و دل طرفداران واقعی فوتبال را به درد آورد.

آخر این چه فوتبالی است که مشکلات و ناهنجاری های آن تمام شدنی نیست؟

در دخل زمین اعتراض های مکرر و رد و بدل شدن کلمات چندش آور و در خارج زمین هم کتک کاری بازیکنان و هواداران با استفاده از الفاظ رکیک نشان دهنده گوشه ای از واقعیت های فوتبال ما می باشد.

واقعیت هایی که می تواند حاصلی از مدیریت افرادی باشد که در سال های اخیر بر صندلی آن تکیه زدند و به عناوینی چون پنج ستاره دل خوش کرده اند.

وقتی در فوتبال ما همه چیز در خدمت ارائه آمارهای ساختگی قرار می گیرد و زمانی که امکان دست زدن به ترکیب باند حاکم میسر نمی شود، زمانی که اداره فوتبال در برخی از قسمت ها و مناطق به افراد نالایق و ظاهر بین و خود محور سپرده می شود برخوردهایی چون صحنه های فرودگاه مهرآباد دور از انتظار نیست.

اگر روال مدیریت فوتبال بر اساس سیاست های قبلی استوار باشد، اگر چماقی به نام تعلیق امکان سپردن امور به افراد لایق و کاردان را فراهم نکند و اگر منافع بانندی و گروهی بر منافع فوتبال ترجیح داده شود، اگر اداره امور در انحصار افراد نالایق قرار بگیرد بیش از آن چه در فرودگاه دیده شد از لمپن های بیسواد نمی توان توقعی دیگر داشت.

فوتبال با این نوع مدیریت و با این حلقه حاکم بر آن تعلیق بشود بهتر است. این چه روشی است که با توسل به این بهانه و با مساعدت دوستان فدراسیون جهانی خود را در عمل مختار بدانند و برای کسی اجازه استفاده از جمله بالای چشم ابروست را ندهند.

تعلیق فوتبال بهتر از عاقبت نافرجام این رشته ورزشی است. کسی که در یک منطقه، عاملی برای نابودی فوتبال است آن چنان در سایه چماق تعلیق برای ادامه قدرتش امیدوار است که جز خود و فکر و اندیشه

دوستان و دیکته کنندگان حرف دیگری را نمی توانند بپذیرند.

باید ریشه آرائی که نتایجش توسعه ناهنجاری و رفتارهای غلط و لمپنیسم است در فوتبال خشکانده شود و پاکسازی کامل در تصمیم سازان در این رشته ورزشی ضروری است.

برای برداشتن هر گامی به سمت پیشرفت و رسیدن به هدف، تحمل تاوان امری طبیعی است. پاکسازی فوتبال از لمپن ها و بیرون راندن نالایق ها، آمارسازان ، دروغگویان و صحنه گردان های دردآور نیازمند مقاومت و پذیرفتن ضرر و زیان و تن ندادن به فشارها و تهدید هاست.

شگرد همیشگی کسانی که حاضر به دل کندن از مدیریت فوتبال و زیبایی های آن نیستند بعد از هر معجزه و شاهکاری برافراشتن پرچم تعلیق است. اگر آقایان به آن چه می گویند اعتقاد قلبی دارند و خود را خدمتگزار واقعی فوتبال ملی می دانند بیایند و صادقانه به بیان حقایق پردازند و حداقل چگونگی و چرایی عقد قرارداد با ویموتس و عوامل دخیل در آن را بیان کرده و مردم را محرم تلقی بکنند و از طرف دیگر مردم را در جریان روش مهندسی شدن انتخابات رؤسای استان ها بگذارند و بگویند که با چه ترفندی همیشه در حفظ بافت و ساختار مجامع عمل کرده اند.

اگر واقعا دلسوز فوتبال هستند بسم اله این گوی و این میدان.